

(den såkalte nord-overføring) og at Randalselva, Stokka, Nasafjellbekken m. fl. — i alt ca. 519 km² — (den såkalte øst-overføring) også blir ledet til hovedmagasinet Akersvatn, som dessuten er inntaksmagasin for Rana kraftverk.

Det foreslås nå at hele nordoverføringen og en del av øst-overføringen — Randalselva, Stokka og Nasafjellbekken — blir sløyfet, samt at en del av Kobbervatns felt, Kobberskarvatn, som var med i nord-overføringen, isteden blir tatt med i øst-overføringen ved at avløpet ledes til Blerekvatn.

Hovedstyret er kommet til at de nevnte overføringer blir for dyre. Omkostningene ville for nord-overføringens vedkommende bli ca. 34 øre/kWh og for østoverføringen ca. 42 øre.

Både Rana kommune og Nordland fylke har anbefalt planendringen godkjent.

Direktoratet for Statens skoger og Kommunaldepartementet har vært inne på at også overføringen av Kobberskarvatn bør sløyfes, av hensyn til en mulig nasjonalpark ved Junkerfjell. Kommunaldepartementet har imidlertid senere meddelt at det er vanskelig å få opprettet noen nasjonalpark på dette sted, og har ikke noe å bemerke til overføringen av Kobberskarvatn.

De foreslåtte planendringer vil redusere Rana kraftverks nedbørfelt med ca. 150 km². Kraftinnvinningen reduseres med ca. 10 pst. eller ca. 39 000 nat.-hk.

Innskrenkningen vil kunne få innflytelse på kraftverkets leveringssikkerhet i tørrår og på dets topplasteffekt, men Hovedstyret anfører at det ikke ansees for økonomisk forsvarelig å investere mer enn ca. 22 øre/kWh i rene overføringsanlegg i Ranaområdet.

Planendringen vil videre innebære en noe langsommere fylling, særlig av Hovedmagasinene, men på den annen side vil Ranas gjenværende vassføring bli vesentlig økt, noe som bl. a. vil ha betydning for oppgangen av laks.

Etter det som foreligger må det antas at de skadevirkninger som følger av planendringen vil bli små.

Et mindretall i Hovedstyret, Ingvaldsen og Jacobsen, vil på det nåværende tidspunkt ikke rå til at overføringene sløyfes, men stemmer for at de utsettes inntil videre.

Departementet finner å kunne slutte seg til Hovedstyrets flertall. Skulle det senere vise seg ønskelig å få disse dyre overføringer gjennomført, vil det være anledning til å ta saken opp igjen.

Departementet vil således rå til at den av Hovedstyrets foreslåtte planendring godkjennes og at pkt. 1 i manøvreringsreglementet blir endret i samsvar med Hovedstyrets for-

slag. Ut over de endringer som følger av de nye planer har Hovedstyret dessuten foreslått enkelte andre mindre endringer, hovedsakelig av rent redaksjonell art.

Industridepartementet

tilrår:

1. Planene for statsregulering av Bjerka-Plura m. v. endres i samsvar med forslag inntatt i Industridepartementets tilråding av 12. november 1970.
2. Pkt. 1 i det ved kongelig resolusjon 23. august 1968 fastsatte manøvreringsreglement for statsregulering av Bjerka-Plura m. v. endres som foreslått i ovennevnte tilråding.

59. Finnmark fylkes elektrisitetsforsyning.

(Tillatelse til å erverve bruksrett til vannfall i Frierfjordelv og Adamselv i Lebesby i Finnmark.)

Kgl. res. av 20. november 1970.

Ved kongelig resolusjon av 14. august 1970 ble Finnmark fylkes elektrisitetsforsyning gitt konsesjon til å foreta regulering og overføring i Adamselv og Frierfjordelva i Lebesby kommune, Finnmark. Konsesjonen omfattet ikke tillatelse til erverv av bruksrett etter ervervsloven av 14. desember 1917 § 4, fordi endelig kontrakt om bruksrett til vassdraget ikke forelå.

Departementet har nå fått tilsendt den endelige kontrakten datert 16. oktober og 20. oktober 1970 om leie av rettigheter i og ved Adamselv- og Frierfjordvassdraget m. v. i Lebesby i Finnmark for utnytting i Adamselv kraftverk.

Departementet viser til kongelig resolusjon av 14. august 1970 og tilrår at bruksrettskonsesjon gis.

Tillatelsen tilrås gitt på de samme vilkår som er inntatt i kongelig resolusjon av 14. august 1970 vedrørende overføringer og reguleringer m. v. i Adamselv og Frierfjordelv. Dog må det i vilkår 1, andre ledd, vises til ervervslovens § 4, tredje ledd.

Vilkårene vil da lyde:

1.

Konsesjonen gis på ubegrenset tid.

Vilkårene for konsesjonen kan tas opp til alminnelig revisjon etter 50 år. Hvis vilkårene blir revidert, har konsesjonæren adgang til å frasi seg konsesjonen innen 3 måneder etter at han har fått underretning om de reviderte vilkår, jfr. lov nr. 16 av 14. desember 1917 § 4, tredje ledd.

Konsesjonen kan ikke ovedras uten Kongens samtykke.

De utførte regulerings- og overføringsanlegg eller andeler deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall i samme vassdrag nedenfor anleggene.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

Konsesjonæren skal betale en årlig avgift til staten av kr. 0,10 pr. nat.-hk, beregnet etter den gjennomsnittlige kraftmengde som vassfallene etter den foretatte utbygging, regulering og overføring kan frembringe med den påregnelige vassføring år om annet og en årlig avgift til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer av kr. 2,50 pr. nat.-hk, beregnet på samme måte.

Etter 20 år kan fastsettelsen av avgiften tas opp til ny prøvelse.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreter etter hvert som vasskraften tas i bruk. Avgiftene har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan innføres på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

3.

Nærmere bestemmelse om betalingen av avgifter etter post 2 og kontroll med vassforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 18, skal med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende departement.

4.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år etter at konsesjonen er gitt og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major), streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

For hver dag noen av disse frister uten tillatelse meddelt av departementet oversittes, erlegger konsesjonæren en løpende mulkt til statskassen av kr. 100.

5.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene fortrinnsvis anvende norske varer for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at det er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er det adgang til å velge mellom

forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges.

Toll og pristillegg til sammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusive toll). I tilfelle tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer. Søknad om dispensasjon må på forhånd sendes til departementet med de opplysninger som er nødvendige. Hva angår leveranser fra EFTA-land, vil dispensasjonsadgangen bli praktisert i samsvar med de forpliktelser som foreligger i forhold til disse land under forutsetning av full gjensidighet.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegger konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — femten — pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

6.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske. Vedkommende departement kan dispensere fra denne bestemmelse.

7.

Konsesjonæren er forpliktet til, når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer, i anleggstiden helt eller delvis å dekke utgiftene til legehjelp for arbeiderne og funksjonærene ved konsesjonærens anlegg og bedrifter og disses familier, og til oppførelse eller utbygging av sykehus eller sykestue.

Det kan pålegges konsesjonæren, etter vedkommende departements nærmere bestemmelse, helt eller delvis å bære utgiftene til vedkommende kommunes alminnelige forebyggende helsetjeneste og alminnelige sosiale tiltak.

Hvis noen av arbeiderne eller funksjonærene omkommer ved arbeidsulykke i anleggstiden, kan konsesjonæren etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement pålegges å sikre eventuelle etterlatte en øyeblikkelig erstatning.

8.

Konsesjonæren er forpliktet til ved reguleringsarbeidets påbegynnelse å sørge for midlertidig forsamlingslokale til bruk for arbeiderne.

derne og den øvrige befolkning som er knyttet til anlegget, eller, hvis departementet måtte finne det mer hensiktsmessig, og ikke vesentlig dyrere, å delta i oppføring, utbedring eller nedbetaling av permanent forsamlingslokale, f. eks. samfunnshus.

Konsesjonæren skal stille inntil kr. 20 000 til rådighet til allmenndannende virksomhet og til geistlig betjening etter Kirkedepartementets nærmere bestemmelse.

9.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene og disses familier sunt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

10.

Konsesjonæren er forpliktet til å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veger, bruer og kaier, hvis disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet om hvorvidt vilkårene for refusjonsplikten er til stede, samt erstatningens størrelse, ved skjønn på konsesjonærens bekostning. Veger, bruer og kaier som konsesjonæren anlegger, skal kunne benyttes av allmennheten med mindre departementet treffer annen bestemmelse. Ved utstikking av anleggsveger skal de stedlige myndigheter tas med på råd.

Konsesjonæren er forpliktet til å legge om flyttveier og stier der de demmes ned. Spørsmålet om hvilke omlegginger som skal utføres, avgjøres i tilfelle av tvist av regulerings-skjønnen.

11.

Ved damanleggene skal der tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle, uten at konsesjonæren har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper og innskrenkninger med hensyn til anleggene eller deres benyttelse. Konsesjonæren må uten godtgjørelse finne seg i den bruk av anleggene som skjer i krigsøyemed.

12.

- a) Konsesjonæren plikter etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement:
1. å sette ut yngel og/eller settefisk. Vedkommende departement bestemmer også hvilke fiskearter og hvilken størrelse og kvalitet som skal benyttes, samt måte, tid og sted for utsettingen.
 2. å sørge for nødvendig fangst av stamfisk og å dekke alle utgifter med klekking og transport.

3. å bekoste fiskeri- og viltbiologiske undersøkelser innen området, herunder også langtidsundersøkelser.

4. å anordne sperregittere foran tappetunneler og utløpet fra kraftstasjonen hvis kostnaden med tiltaket står i rimelig forhold til det som derved oppnås.

5. å dekke utgiftene til forsterket jakt og fiskeoppsyn i anleggstiden.

6. å bygge om laksetrappen og bygge terskler og holer i Frierfjordelva i den utstrekning dette kan gi oppvekstområder for yngel og smolt til en rimelig kostnad.

- b) Konsesjonæren plikter å påse at hans kontraktører og andre som har med anleggsarbeidet og kraftverksdriften å gjøre, tar nødvendige hensyn til å forebygge fare for tilslamming og annen forurensning av vassdraget.

13.

De neddemte arealer ryddes for trær og busker som er over 1,5 m høye og/eller har over 8 cm stammediameter målt i en høyde av 25 cm over bakken. Gjenstående stubber skal ikke være over 25 cm høye. Høyden regnes vinkelrett mot bakken.

Ryddingen skal være utført senest 2 år etter første neddemming av vedkommende areal.

14.

Konsesjonæren plikter å treffe nødvendige tiltak for å søke å avhjelpe de skader og ulemper som reguleringene og overføringene fører med seg for samenes interesser. Spørsmålet om hvilke tiltak som skal treffes, avgjøres i tilfelle av tvist med skjønn, som kan fremmes i forbindelse med skjønn etter vassdragsreguleringslovens § 16.

15.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende regulerings- og overføringsanleggene og vassdragets utbygging således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Deres utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

16.

Vasslippingen skal foregå overensstemmende med et reglement som Kongen på forhånd utferdiger.

Viser det seg at slippingen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for almen interesse, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendig.

En norsk statsborger som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt.

For så vidt vassslippingen foregår i strid med reglementet, kan konsesjonshaveren pålegges en tvangsmulkt til statskassen av inntil kr. 2 000 for hver gang etter departementets bestemmelse.

17.

Konsesjonæren skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttakelser som i det offentlige interesse finnes påkrevd, å stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte reguleringsgrenser betegnes ved faste og tydelige vasstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle kart som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anleggene skal tilstilles Norges geografiske oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

18.

Konsesjonæren er forpliktet til å avgi inntil 10 pst. av den gjennomsnittlige kraftmengde som vassfallene etter den foretatte utbygging, regulering og overføring kan frembringe med den påregnelige vassføring år om annet til den kommune hvor kraftanlegget er beliggende, eller andre kommuner, derunder også fylkeskommuner.

Fordelingen av kraften bestemmes av vedkommende regjeringsdepartement. Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Pålegg om avgivelse av kraft kan etter begjæring av en interessert tas opp til ny avgjørelse etter 30 år.

Kraften kan kreves avgitt med en brukstid ned til 5 000 brukstimer årlig. Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningene eller fra ledningsnett, hva enten ledningene tilhører reguleringsanleggenes eier eller andre. Forårsaker kraftens uttakelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften, enten dette er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major,

streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften skal leveres til vanlig pris i vedkommende forsynings- eller samkjøringsområde. Dersom det ikke er mulig å påvise noen slik pris, skal kraften leveres til selvkostende. Hvis den pris som således skal legges til grunn blir uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft vassfallene kan gi er tatt i bruk, skal kraften leveres til rimelig pris.

Uenighet om prisen avgjøres av vedkommende departement.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Samtidig som uttak varsles kan forlanges oppgitt den brukstid som ønskes benyttet og dennes fordeling over året. Tvist om fordelingen avgjøres av departementet. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt. Eventuell avgivelse av overskytende kraftmengder i henhold til endret pålegg etter 3. ledd kan bare kreves etter hvert som kraft blir ledig.

Unnlater konsesjonæren å levere kraft i henhold til bestemmelsene i denne post uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen, plikter han etter departementets bestemmelse å betale en mulkt til statskassen av kr. 1 pr. dag for hver kW som urettelig ikke er levert. Det offentlige skal være berettiget til etter departementets bestemmelse å overta driften av anlegget for eierens regning og risiko så vidt nødvendig til levering av den betingede kraft.

19.

Det påhviler konsesjonæren i den utstrekning hvori dette kan skje uten urimelige ulemper og utgifter — å unngå ødeleggelse av plante- og dyrearter, geologiske og mineralogiske dannelser samt i det hele naturforekomster og områder, når dette anses ønskelig av vitenskapelige eller historiske grunner eller på grunn av områdenes naturskjønnhet eller egenart.

Såfremt sådan ødeleggelse som følge av arbeidene fremme i henhold til foranstående ikke kan unngås, skal Naturvernrådet i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

Konsesjonæren skal i god tid på forhånd undersøke om faste fortidsminner som er fredet i medhold av lov av 29. juni 1951 nr. 3 eller andre kulturhistoriske lokaliteter blir berørt, og i tilfelle straks gi melding herom til vedkommende museum.

Viser det seg først mens arbeidet er i gang at det kan virke inn på fortidsminne som ikke har vært kjent, skal melding som nevnt

i foregående ledd sendes med én gang og arbeidet stanses.

Konsesjonæren plikter ved planleggingen og utførelsen av anleggene i den utstrekning det kan skje uten urimelige ulemper og utgifter å dra omsorg for at hoved- så vel som hjelpeanlegg virker minst mulig skjemmende i terrenget. Plassering av stein- og jordmasser skjer i samråd med vedkommende kommune. Konsesjonæren plikter å skaffe seg varig råderett over tipper og andre områder som trengs for gjennomføring av pålegg som blir gitt i samband med bestemmelser i denne post. Han plikter å foreta forsvarlig opprydding av anleggsområdene. Oppryddingen må være ferdig senest 2 år etter at vedkommende anlegg er satt i drift. Overholdelsen av bestemmelsene i dette ledd undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

Om nærværende bestemmelse gis vedkommende ingeniører eller arbeidsledere fornøden meddelelse.

20.

Konsesjonæren plikter så vidt mulig å planlegge og bygge midlertidige hjelpeanlegg slik at de senere kan bli til varig nytte for almenheten.

21.

Konsesjonæren underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende departement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av konsesjonæren etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

22.

Gjentatte eller fortsatte overtredelser av postene 2, 4, 16, 18 og 21 kan medføre at konsesjonen trekkes tilbake i samsvar med bestemmelsene i ervervslovens § 26 og vassdragsreguleringslovens § 12, post 17.

23.

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anleggene er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringene og overføringene kan medføre forpliktelser.

Industridepartementet

tilrår:

I medhold av lov nr. 16 av 14. desember 1917 om erverv av vannfall, bergverk og annen

fast eiendom m. v. § 4, gis Finnmark fylkes elektrisitetsforsyning tillatelse til å erverve bruksrett til vannfall i Adamselv og Frierfjordelva i Lebesby i Finnmark, på de vilkår som er inntatt i Industridepartementets tilråding av 20. november 1970.

60. L/L Tussa Kraft.

(Endring i vilkårene for bruksretts- og reguleringskonsesjoner.)

Kgl. res. av 20. november 1970.

L/L Tussa Kraft, som består av Møre og Romsdal fylkeskommune og 9 herredskommuner i samme fylke, fikk ved kongelig resolusjon 28. juni 1957 tillatelse til å erverve bruksrett til Tussavassdraget og til å regulere Tussavatn og Blådalsvatn. Ved kongelig resolusjon 29. juni 1962 fikk laget tillatelse til å foreta en rekke overføringer til Tussa og til å regulere Skipedalsvatn, og ved kongelig resolusjon 1. oktober 1965 ble det meddelt tillatelse til ytterligere en mindre regulering av Tussavatnet.

Samtlige tillatelser er gitt med tidsbegrensning til 26. mars 2003.

L/L Tussa Kraft har 4. februar 1967 søkt om å få omgjort konsesjonene til å gjelde for ubegrenset tid.

Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet har i brev av 2. september 1970 gitt følgende uttalelse om saken:

«L/L Tussa Kraft. Konsesjoner av 28. juni 1957, 29. juni 1962 og 1. oktober 1965. — Tjemfallsrett.

Med Departementets påtegning 22. februar 1967 har man mottatt til uttalelse følgende søknad av 4. s. m. fra L/L Tussa Kraft:

Vedr. konsesjon av 28. juni 1957, 29. juni 1962 og 1. oktober 1965.

I medhold av ervervslovens § 5 pkt. 1, jfr. § 2, pkt. 17 annet ledd, og lov om vassdragsreguleringer, § 10, pkt. 2, tillater vi oss å søke om at ovennevnte konsesjoner blir omgjort slik at de får en varighet på ubegrenset tid.

Vårt kraftselskap eies av 9 kommuner og Møre og Romsdal fylkeskommune, og det har til formål å tjene den alminnelige kraftforsyning i distriktet.

Gjeldende konsesjoner påfører oss store utgifter som vi etter lovendringen av 1959 burde bli spart for.

Vi legger ved en kopi av leige kontrakten vi har inngått med eigerkommunene, lutfordelingen og gjeldende vedtekter.»